

[Justitsministeren]

Regeringsudvalget om børn i trafikken består i dag af syv medlemmer: statsministeren, ministeren for offentlige arbejder, undervisningsministeren, socialministeren, miljøministeren, indenrigsministeren og justitsministeren, der er formand.

Regeringsudvalget har siden sin oprettelse for et år siden holdt 4 møder, det seneste den 6. februar 1979. På disse møder har regeringsudvalget behandlet en lang række indstillinger fra det embedsmandsudvalg, der er nedsat i tilknytning til regeringsudvalget. Ud over embedsmandsudvalget er der i øvrigt nedsat en række underudvalg, der forestår den praktiske gennemførelse af de beslutninger, som regeringsudvalget har taget for at bekæmpe børneulykkerne i trafikken. Blandt disse kan nævnes styregruppen vedrørende forskningsprojekter for børns sikkerhed i trafikken, der holder jævnlige møder, og som har til opgave at igangsætte, følge og koordinere de mange forskningsprojekter.

Af resultaterne fra drøftelserne i regeringsudvalget kan det nævnes, at der i foråret 1978 blev udsendt en bekendtgørelse om offentlig befordring af skoleelever samt en cirkulæreskrivelse om sikring af skoleveje. I bekendtgørelsen foreskrives det bl. a., at alle køretøjer, der udfører egentlig skolebuskørsel, skal være forsynet med et særligt skolebørnsskilt, hvorpå der er anbragt to gule blinklygter. I denne forbindelse kan det endvidere nævnes, at der i juni 1979 på initiativ af regeringsudvalget bliver udsendt en pjeces om sikring af skoleveje. Pjecen vil primært henvende sig til forældre og indeholde oplysninger om, hvorledes man sikrer skolevejen, og hvordan man rejser en sag herom.

I forbindelse med børneåret 1979 vil Rådet for større Færdselssikkerhed iværksætte en øget propagandainsats for børns sikkerhed i trafikken. Regeringsudvalget har i den anledning foranlediget en ekstra bevilling på 1 mill. kr. til rådet i 1979.

Regeringsudvalget har netop besluttet, at cykelundervisningen i skolerne skal søges udbygget, samt at der skal iværksættes en generel undersøgelse af omfanget og effekten af den faktiske undervisning i skolerne og børnehaverne med henblik på overvejelser af, om den samlede undervisning skal udbygges.

Endelig har regeringsudvalget netop vedtaget et oplæg til et møde mellem regeringsud-

valget og de kommunale organisationer, hvor man skal drøfte en styrkelse af det lokale færdselssikkerhedsarbejde f.eks. ved oprettelse af faste lokale færdselssikkerhedsudvalg.

Til *justitsministeren* (2/2 79) af:

Ib Christensen (DR):

»Vil ministeren tage initiativ til at hindre, at udenlandske statsborgere erhverver sig ferie-ejerlejligheder gennem anpartsselskabers opkøb af f.eks. moteller og feriehoteller, som udstykses til ejerlejligheder?«

(Spm. nr. 559).

Begrundelse.

Af Morgenavisen Jyllands-Posten (28/1 1979) fremgår, at der tilsyneladende intet ulovligt er i, at et tysk anpartsselskab overtager et motel og lader det udstykke i ejerlejligheder, i et aktuelt tilfælde f.eks. 39 ejerlejligheder, der sælges for 300.000 kr. stykket.

Det pågældende tyske selskab driver i forvejen fem lignende feriekomplekser i Nordtyskland.

På papiret køber de tyske statsborgere ikke en ejerlejlighed, kun en anpart, men i praksis er der tale om en ganske bestemt lejlighed.

Efter hvad hr. Peter Pampel, der er den tyske formidler af ejendomshandelen, oplyser til Jyllands-Posten, har man fra tysk side haft et grundigt forarbejde for ikke at komme i konflikt med loven: »Pengeinstitutter bekræfter, at vi faktisk kan købe moteller med videresalg til tyske enkeltpersoner for øje«, siger han.

Der er her øjensynlig tale om en omgåelse af de lovgivningsmæssige foranstaltninger, regering og folketing har ment at måtte foretage for at undgå udenlandsk erhvervelse af dansk jord og anden fast ejendom i rekreativt øjemed.

På den baggrund efterlyses et ministerielt initiativ for at undgå en udvikling i retning af, at værdifuld dansk natur udstyres med udenlandsk ejede lejligheder for velhavere.

Besvarelse (9/2 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Efter lov nr. 344 af 23. december 1959 om erhvervelse af fast ejendom kan en person, der ikke har fast og varig bopæl i Danmark,